

T ó l d a l é k.

A Magyar Kurirnak, Aprilis' 6-ik napján
költ 28 ik darabja mellé.

Magyar Ország,

Zemplén Vármegyéből, Martius 15-ik napján.

Méltóságos Semsey András Úr Eö
Nagyságát, midön Felséges Urunk Kirá-
lyi személyes jelenléte Törvényfzék-
béli Helytartójának nevezni méltóztatott,
e' következő Deák versekkel meg-
tisztelte egy régi hív tisztelője:

BCU Cluj / Central University Library Cluj
De Ponto.

F a m a.

Hic, ubi me tellus piscoso cincta Tybisco,
Cumque suo Bodrogh juncta Latorca videt.
Vere novo, patula fors unicus aede sedebam,
Última pars lucis, primaque noctis erat.
Sollicito tristis volvebam pectore curas:
Quali sit flagnans arte colendus aser?
Vinea quo sumptu? — Celeri cum fœmina passu
Venit, ab ore volens edere mille tonos.
Nec cohibere potens linguam, per Regna, per
urbes
Garrula, multiloquax, mobilitate salax.
Contremui fateor, nam ad quid jam fœmina no-
bis?
Qui jaceo pigro pondus inane thoro.

Ut tamen accessit, vires, animumque resumpsi,
 Conantique loqui talia verba dedi:
 Quid tibi nobiscum est? nec vires nos tibi jungi,
 Nec casti admittunt jura marita thori.
 Abscede hinc formosa! scias non sum amplius
 ille,

Quem nosti quondam, corpore, mente valens.
 Dum fueram Budæ tenerorum lusor amorum,
 Et cecini argutis carmina plena jocis.
 Jam mihi deterior canis aspergitur ætas,
 Nec juveni lusus qui placuere, juvant.
 Adde mala, et nostros animo circumspice casus,
 Mens quibus, et corpus debilitata labant.
 Ut cecidi, cunctique metu fugere ruinæ,
 Versaque amicitiae terga dedere meæ,
 Ipsa Venus vitat curis obsessa molestis
 Tecta, odit septas anxietate fores.
 Risit: et O! quam te fallit sententia! dixit,
 Qui me forte lupam, prostibulumque putas.
 Fama ego sum, non illa levis, sed nuncia veri,
 Quæ comitor Magnos ambitiosa iudices.
 Læta fero: TUUS olim, et nunc TUUS ille PA-
 TRONUS,

Pars desiderii maxima penè tui
 ANDREAS de SÆMSE, locum personæ Regis, in
 illa,

Cui sunt Regalis credita jura fori
 Obtinuit TABULA; illius Præsesque Senatus
 Est, quem Nobilium legifer ordo facit.
 Excultum ingenium, gratæque modestia frontis,
 Solius publici maxima cura boni,
 Cana fides, placidi mores, mens nescia fraudis,
 Hunc illi unanimi voce dedere locum.
 Convenere hominum vota hic, et vota Deorum,
 Patria sic voluit, Cæsar, Apollo, Themis.
 Dixit, et abcessum pennis sublata parabat,
 Detenta amplexu sed fuit illa meo.
 Siste precor! peti, modicoque revertere passu,
 Ire vides passas in tua colla manus.

Quam fueris mihi grata? refer; dignetur et ul-
trô

Ut prodesse meis, meque fovere, roga.

Finieram. Volat illa, simul plausere volanti
Musæ, et festivo signa dedere tono.

Pest Vármegyéből Martius 3 ik napján 1802.

Tsergedező patakos gyönyörű víz mennyit
eresztett

A' Duna folyta felé tseppeket érned elé

Még meg több Nemesebb különösebb jóra menen-
döt

Aufria, 's a' Magyarok, érjenek egyben
azok!

Zürzavarak múltak kegyetlem szikrája közelget

Ah szép napra derűt, a' mi zavarba merült.

Fő Nemes érdemesebb ragyogó ma vi ézi Nemesség

Élet erére vezet, ad tudományra kezét.

Böls tudomány nevelés módját Európa tanítja

Rendtartása dolog, lelke körülte forog.

De még a' halálról is valamit.

Generális és Gróf Guadányi halála

Sok Nemes szívekben nagy érzést találta

Egy, ki esmérőse nem volt nem esmérte,

Tsak másoktól ötet hallani ditserte

Meg vallyá érdemét munkáira nézve.

Kivánnya áldáfit reája tetézve.

Tudomány kard élit soha el nem vészi,

Példa Gróf Guadányi sírhalmára téfzi:

Természet ide tett, akarki 's mi voltam

Élek még hírcemben Másáinnal szóltam.

Lám így e' világnak el múl' ditsőflége,

Bár légyon élete Nestor időflége.

4

Már *Gvadányi* után Major *Csizi* készül
 Mitsoda? Podagra, e' még halált nem szül,
 Nem szül; de meg vallo'm szép kettős levelek
 Mellyeket ő' írtak, ki nem volna velek?
 A' Bá' *Patay József* Úr is meg' holt
 A' ki a' múlt nyáron utó'z'or véllem szólt
 Hív kedves barátom 's atyámfia része
 Egyikben ő benne már is el enyészte.
 Adjanak az egek sok olly igaz szívet!
 És a' kik esmérték kívánnak olly hívet.
 B. B. S.

Gömör Vármegyéből, *Martius* 19 ik napján;

Méltóságos Püspök *Szányi Ferencz* Úrnak, a' Rosnyai megyejében való jövedele le irásának folytatása.

Ezen *Berzete* nevü helységének határában dellyefli fél óra tájban meg érkezett. Kinek is jövetelét igen kevéssel az előtt meg értvén *Tek. Markusfalusi Márjásy István* Úr ezen Gömör Vármegyének sok éfztendőkig volt *Substitutus Vice Ispánja*, és három Ország Gyűlésén nevezetes, és a' jövő Pünköst Havában tartandóra is választott Követtye, mint a' nevezett helységnek leg főbb birtokosza, számos több Urakkal díszes öltözetben több kottlikon — majd csak nem a' határ szélire ki menvén, a' hintajából három ízben is ki kelni akaró Méltóságos Püspököt nagy kérelemmel, 's mint egy erővel abban megtartóztatta, 's következő rövid köszöntéssel tisztelve fogadta.

Méltóságos Megyés Püspök Úr!

A' Szent *História* írója, emlékezetben hagyta *Abrahámnak* azon tselekedetét, melly szerint ő *Melchisedek* eleiben tiszteletnek jekül kenyeret és bort vivén, tölle békefféget és barátságot kért. — Mi, sem kenyeret, sem bort nem

hoztunk Nagyságodnak; hanem szerető szívedet, 's hiv tiszteletünket ajánlyuk, ki kérvén aláza-
 toffan várakozó kebelünkben, 's igaz szívefféggel
 fogadó szégény háramhoz való maga meg alá-
 zását, és szomszédági barátságai barátságát. Ki-
 ványuk e' mellett színt nem esmérő szível, hogy
 a' Jó Isten Nagyságodnak betses életét, Püspöki
 Megyéjének boldogítására, Nemes Vármegyénknek
 háznára, édes hazánknek javára, és minden hoz-
 zá folyamodóknak segedelmére jó egéfféggben,
 hosszas időkig nyujtsa. Agyon nyugodalmas, tsen-
 des, békefféges, 's türedelemmel tellyes nagy
 számú esztendőkig tartó igazgatást Nagyságodnak.

Ezen köszöntéff, és tiszteltetéséff, rövid, de
 fontos szókkal meg köszönvén Ő Nagysága, ha-
 rattságát különöffen ajánlotta: Igy azután a' Má-
 riássy Urak által egy dombon el rendelt ágyúk
 ropogái, 's a' Reformáta Ekkléfia szép harang-
 ja, a' kápolnátska harangjai szüntelen szálló
 hangjai alatt a' falusi sok számú népnek ki álló
 serege között, a' Marjássy István Úr kastélyában
 a' számára ismossen el rendelt szobákban, a' ház-
 nek Asszonya T. Csoma Zsófia Asszony által
 fel vezetettvén, és a' háznál lévő számos Uri
 vendégek társaságokban fel kifirtetvén, délutáni
 öt óráig való pihenéff, és a' déli ételtől leendő
 megtartóztatását ki kérvén, áhíthatóffágához hoz-
 zá látott: hét órakor a' nagy evő szobában a'
 vatsorához ki jött, a' függő, 's falakon, aszta-
 lokon, 's minden szobákban, 's azoknak abla-
 kaikban égő sok viasz gyertyák, külfő, és belső
 folyosókon (mellve mind sok számú mécsesekkel
 ki világosítva valának) lobogó ragyogással, ékes
 mu'sika szó, 's hirtelenében készített árra ének-
 lés alatt vatsorált. — Gyönyörüsége vala a' Püs-
 pök Ő Nagyságának főképen ezekben, hogy az
 házi Garda három esztendő's fiatskája édes atya
 Ura rendelésebü, ezen verseket mondotta:

Antistes Szányi quem provida fata dedere

Nobis ecce venit, plaudito, Rosnaviam.

Hic decus Ecclesiae fulcrum Cleri, atque Corona
Nobilium; vigilans Pastor Ovis erit.

Is Pius in Numen, Regi Patriæque fidelis,
Urbanus cunctis, Largus egentibus est.

Musæ hunc Fautorem, Clerus veneratur Episco-
pum,

Nobilitas fratrem, Rosnavidaeque Patrem.

Rosna VIDVMqVe rosae fragrabat sVaVIVs
Inter?

Szányanas rVbeas qVas CoLLIt ILLa rosas:

Eleibe a' tizenkét esztendősen legkisebb ékes-
sen öltözött Kife Asszonybája pedig az éneklett,
's itten le irt áriát, mellyet egy rozmarinból
mestérfégesen fuzott koszorú fedezett, ezüst tá-
czán tisztelő mély térd hajtással által nyujtotta:

Salve Magne Praesul! Sponsae solatium.

Hanc petis a' longo, quam Tibi dat ora
Meritorum.

Sponsus Tu Sponsæ Fides Fidelis;

Et Pastor Ovium fidus Fidelium

Fides & Spes.

Salve Magne Praesul! meta charitatis

Venis Tu cum rosis ad rosarum vias

Et Pietatis.

Protector Tuorum, sis Fautor cunctorum

Charitate pugnes; Charitate vinces:

S c e r i s Charitas etiam Charitas,

Salve Magne Praesul! Splendor Nobilium

Quos claudit Torna, Gömör, Újvár, Neograd,

Hent, & Scepusium:

Hos ama, fove; Hi summe te recolunt

Ac in Te fratrem reputant atque Patrem

Chorda Nobilium! Chorda Nobilium!

Ereket azon ártatlanságtól könyvező szemek-
kel el fogadván, azon közbünet: engedje az is-
ten Ő Nagyságának az által nyujtott koszorú alatt

Püspöki Jubileumát tartani, ágyú szózat mellett követte. A' vatsorátúl fel kelvén, külömbkülömb féle tárgyskrúl tartott nyájas, 's tudománnyal rakott beszélgetéseit darab ideig folytatván, aluvó szobájában le nyuzodott. — Más nap a' Berzétei kápolnában el ment Ő Nagysága, 's az oda sereglett népnek Püspöki áldást adván, a' midőn a' kallélyban vízta tért, a' szomszéd Rosnyó Püspöki városbúl szép lovakon és tinas öltözetekben, a' Máriássy Úr kívánságára 40 le érkezett nemesség által meg tiszteltetett; Consiliárius, és a' tizenhat Szepellégi városoknak Adminisztrátora T. Okolitsányi József és Bányász Consiliarius Szomólnoki Inspector, Drevenyák Ferencz Urak; 's velek jött lok számu biztos társaik, azon szerint a' Rosnyai Nemesség Directora Nemzetes Mólnár András Úr által ékes belzédekkel közöntetvén, azokra alkalmaztatva szívét érdeklő szavakkal felelt. Igy annak utánna első Martiusban, reggeli tized fél órakor a' Ház Urának 's Asszonyának, szállásadásokat és ki mutatott szives indulattyokat (melly mivel nem várt 's Protestansok által esett, kedvesebb vala) szivreható ki fejezésekkel, 's az egész Háznak meg áldásával, meg köszönvén Ő Nagysága a' Gazdának ériékennyen mondott, és általa is könyves szemmel fogadott köszönő el bútsúzását, melly illyetén szokkal esett meg, ki hálgatta:

Meg áldatva vala az Obed Édom háza különösen addig, mig a' frigy láda nalla tartatott. A' Nagyságod szegény házamhoz lett maga meg alázással, kedves, és nyájas mulatással, nagy lelkehez illő, kevélység nélkül való kegyes, 's tudós barátkozás, mint egy frigy láda gyanánt voltak, és emlékezetben meg is maradnak, Nagyságodat híven tisztelő hazamnál, 's ugyan ez által azt szerentésnek is méltán tarthatom.

A' nagy Emberek nemes tetteiket fa, kö, réz, emlékeztető [oszlopokra szokta fel metszeni

az Emberi kéz; én Nagyságod nemes lelkű maga meg alazássa emlékezetét nem emberi kéz által öntött rakott, 's faragott néma oszlopokra jegyezem fel; hanem az Isten által alkotott érzékeny szívem tisztelő táblájára háladatoslagom jeléül mélyen bé vésem, 's maradékimra is által adom ezen szokat:

Mint hogy Püspök Szányi Házamnál mulatott;
Legyen érte élte, 's hóla meg áldatott.

De mivel önként való szives tiszteletemet úgy, a' mint Nagyságod méltó ága meg érdemlette, 's kívánhatta volna, tselekedettel tökéletesen ki nyilatkoztatnom nem lehettett, arrúl alázatossan meg követvén Nagyságodat instállem, hogy azt nem a' nem akaratnak hanem az igen rövid időnek, 's tsekély tehetségemnek tulajdonítani, engemet, 's tisztelő házamat kegyességében, 's szomszédlagos barátságában továbbra is meg tartani méltóztasson. Ezek után hat lovas díszess hintójára felült, a' Rosnyai Nemes negyven lovasokat, a' Várnegye zászlója alatt szép rendel, az után az azt követő tsinos de nem vesztegetve fényes előjáró két lovasait előre eresztvén, sok izámtalan kotsi kísérésével szüntelegetül vont harangok lármája alatt Berzétérül ki indulván, a' Rosnyai határ szélireá! várakozó Biztosok köszöntését szivessen elfogadta.
